

fører mener, behøver man ikke at frygte. Naturligvis maa der gaa nogen Tid, men eftersom Forslaget er affattet, antager jeg ikke, at der vil være Grund til at tro, at det skulde være saa meget længe. Skulde Betænkningen fremkomme i Forsommeren, vilde det være ret underligt, om jeg s. Eks. ikke til næste Samling kunde fremsætte Lovforslag. Kommer den derimod lige i Slutningen af Varet, vil Sagen stille sig noget anderledes, thi man vil vel ikke finde det ubilligt — uanset hvilket Kendskab jeg maatte have til Kommissionens Arbejde, og til den tidligere Processkommissions Arbejde, hvorom naturligvis den ærede Ordfører heller intet ved —, om jeg gjorde Regning paa at have et Par Maaneder eller tre til Forberedelse.

Ordføreren (Alf. Christensen): Den højtærede Justitsministers sidste Bemærkning har glædet mig i høj Grad, da jeg deri ser et Vidnesbyrd om, at naar Processkommissionen er færdig med sit Arbejde, vil der fra den højtærede Justitsministers Side blive gjort alt, hvad der kan gøres, for at fremme det; men dog vil jeg sige, at det er ogsaa stet fra tidligere Ministers Side, og der er ikke kommet noget ud af det alligevel. Og i denne Samling have vi jo set, hvorledes Ministre have gjort meget for at fremme Kommissioners Arbejde, og dog have vi set, at det bliver til ingen Ting alligevel. Hvad man har, det har man, og kunde vi faa denne Lov, som reformerer i de 3 omhandlede Retninger, synes jeg, at det var et saa stort Fremskridt, at vi ikke skulde lade det falde af den Grund, at vi skulle se hen til det store, der svæver ude i Fremtiden. Den højtærede Justitsminister kom med nogle Bemærkninger, som jeg er nødt til at udtale mig meget kort om. Justitsministeren beklagede, at der ikke var gjort noget som helst for at lette Autoriteternes Behandlingen af Straffesager og for at lette dem i deres Forhold over for de anklagede, hertil vil jeg svare, at det er der ikke blevet gjort, og det har ikke været vor Hensigt; thi Autoriteternes Stilling er stærk nok, vi betragte den som at være for stærk, men Varetægtsarrestanternes Stilling er for svag, og det er den, som Forslagsstillerne ved dette Lovforslag havde haft i Sinde at betrygge saa godt, det lod sig gøre. Den højtærede Justitsminister omtalte ved Gennemgangen af de forskellige Paragraffer særlig Paragrafferne 3, 9 og 11 og forskellige Ændringer, som maatte til, for at Loven skulde kunne bruges under den nuværende Retstilstand. Ja, vi have jo oppe i Udvalget forskellige Jurister, og blandt dem er der ogsaa

Jurister, som have været Dommere i mange Aar, men der er ikke fremkommet nogen Ættring, som kunde lade os formode, at der ikke vilde kunne beklædes en Domstol eller et Forhørsdommerhverv hvis denne Lov gik ind som et Led i den kriminalprocessuelle Lovgivning. Jeg vil altsaa tillade mig at tro, at den meget vel vil kunne anvendes. Jeg regner ikke mig selv for kompetent til Bedømmelse deraf i alle Retninger; men jeg mener at have Grund til at tro det, da dette Lovforslag er blevet behandlet af Folk, der ere fuldt ud kompetente til at bedømme, hvorvidt en Kriminaldomstol vil kunne administreres, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, hvad jeg stadig vel haaber. Men naar nu den højtærede Minister savnede disse Ændringer, hvorved vi vilde være komne nærmere til Idealet, kan jeg kun beklage, at Ministeren har nægtet at ville hjælpe Udvalget med Arbejdet. Hvis den højtærede Minister var fremkommen med disse Ændringer, og det havde vist sig, at der var blot mindste Anledning af Nødvendighed eller Hensigtsmæssighed for at sætte dem ind for at kunne bruge Loven under den nuværende Retssplejeordning, er jeg vis paa, at baade Flertallet og Mindretallet, men i alt Fald Flertallet, vilde have kappedes om at faa den ind, hvis der dermed skulde være Udset til at føre Lovforslaget igennem. Angaaende § 9 siger den ærede Minister, at den Bestemmelse, som vi ikke have villet have med — angaaende Dommernes Ret til at belægge med Varetægtsarrest, det er den samme Bestemmelse, som Flertallet har omtalt i sin Betænkning, og det som vi nu kalde at fjerne Gerningens Spor — at denne Bestemmelse er nødvendig. Den højtærede Justitsminister mener, at hverken den aktuatoriske eller den indviitoriske Retsspleje vil kunne bestaa, og at ingen Strafferetsag vil kunne plejes, naar man ikke har Lov til at arrestere Folk, naar de ville fjerne Forbrydelsens Spor. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at som Arrestationsgrund savner denne Passus aldeles Grundlag i den bestaaende Ret. Saa vidt jeg husker, siger Goos, at der ikke findes positiv Hjemmel derfor, og naar han ikke kan finde det, behøver jeg ikke at stamme mig over, at jeg heller ikke kan finde det. Jeg kan derfor heller ikke anerkende det for nødvendigt, og naar det bruges nu, tror jeg ikke, det er af Nødvendighed, jeg tror snarere, det er af Hensigtsmæssighed. Der er noget ved Driften af de kriminelle Domstole, der i mange Retninger minder om en Fabriks Drift. Det foregaar saaledes, fordi det er bekvent for Dommere,